

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI

Broj: 27 0 K 031716 16 K
Gračanica, 10.10.2017. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Gračanici, i to sudija Selma Brkić, uz sudjelovanje Seide Čamdžić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Š. B. zv. „Š.“ iz G., zbog krivičnog djela – Nasilničko ponašanje - iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1., a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: T03 0 KT 0054405 15 od 13.01.2016. godine, izmijenjenoj na glavnom pretresu dana 05.10.2017. godine, nakon glavnog, usmenog i javnog pretresa održanog dana 05.10.2017. godine, u prisutnosti kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlansko kantona Ganižete Arifhodžić, optuženog Š. B. i njegovog izabranog branioca Sejada Mujačića, advokata iz Gračanice, donio je dana 10.10.2017. godine i istog dana objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI: Š. B., zvani „Š.“, sin Š. i majke N. rođene H., rođen ... godine u G., nastanjen u G., naselje ..., Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: ..., pismen, sa završena 4 razreda osnovne škole, nezaposlen, nema lične imovine, izdržava se od povremene zarade radom za dnevnicu, oženjen, otac jednog djeteta, do sada osuđivan i to: Presudom Općinskog suda u Gračanici broj: K-127/80 od 05.11.1981. godine, odnosno Okružnog suda u Tuzli broj: Kž-30/82 od 15.04.1982. godine, zbog krivičnog djela iz člana 147. stav 1. KZ-a SR BiH, kojim mu je izrečena uvjetna osuda sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 3 mjeseca i rokom provjeravanja od 2 godine, Presudom Općinskog suda u Gračanici broj: K-127/81 od 05.05.1981. godine, zbog krivičnog djela iz člana 43. stav 2. KZ-a SR BiH na novčanu kaznu u iznosu od 5.000 dinara, Rješenjem PU Gračanica od 23.11.1999. godine briše se osuda broj K-127/81, Presudom Osnovnog suda u Gračanici broj: K-275/87 od 01.02.1988. godine, zbog krivičnog djela iz člana 81. stav 1. KZ-a BiH, na novčanu kaznu u iznosu od 70000 dinara, Rješenjem PU Gračanica od 23.11.1999. godine briše se osuda broj: K-275/87, Presudom Osnovnog suda u Gračanici broj: K-41/88 od 05.05.1989. godine odnosno Višeg suda u Tuzli broj: Kž-737/88 od 08.06.1989. godine, zbog krivičnog djela iz člana 55. KZ-a BiH, na kaznu zatvora u trajanju od jednog mjeseca, Rješenjem PU Gračanica od 23.11.1999. godine briše se osuda broj: K-41/88, Presudom Osnovnog suda u Gračanici broj: K-62/95 od 25.08.1995. godine, zbog krivičnog djela iz člana 44. KZ-a R BiH, na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci zatvora i uslovom od 1 godine, Rješenjem Općinskog suda Gračanica broj: Kv. 611/98 od 14.10.1998. godine briše se osuda broj: K-62/95, Presudom Osnovnog suda u Gradačcu broj K-28/96 od 18.02.1999. godine, zbog krivičnog djela – Nedožvoljena trgovina - na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci i uslovom od 2 godine i novčanu kaznu u iznosu od 10000 dinara i Presudom Općinskog suda u Orašju broj: K-89/03 od 25.01.2005. godine zbog krivičnog djela iz člana 177. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ-a F BiH na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, kaznu izdržao dana 01.07.2005. godine u KPZ Zenica i pušten na

uvjetni otpust od 01.07.2005. godine do 08.07.2005. godine, vodi se drugi krivični postupak, nalazi se na slobodi,

K r i v j e:

Što je:

Dana 19.11.2014. godine oko 16,40 sati u G..., u ulici ..., ispred zgrade ... G. JZU Doma zdravlja Gračanica, zajedno sa B. B., iako svjestan da na taj način ugrožava građanski mir, a što je i htio, nakon što su došli svojim vozilom, kojim su dovezli B. O. koji je bio bolestan, isti su počeli verbalno vrijeđati uposlenike zaštitarske agencije Sheriff security N. S. i M. A., a kada su ovi krenuli prema B. O. zajedno sa ljekarom T. D. u namjeri da mu pruže pomoć, isti su im počeli psovati majku, a nakon što su S. i A. tražili od njih da prestanu sa psovkama, te kada je Š. krenuo prema doktoru D. u namjeri da ga udari, pa kada ga je S. u tome spriječio, ovaj ga je uhvatio za jaknu i udario više puta šakom i glavom u predjelu lica, pri tom mu psujući majku i govoreći mu da će ga sutradan naći i zaklati, dok je B. držeći nož u ruci pokušavao da ubode S. u čemu ga je spriječio A., prema kojem je nastavio zamahivati nožem, pri tom psujući i vrijeđajući ga, na koji način je N. S. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu „uboja“ ili natučenja lica obostrano u jagodičnom predjelu,

čime je optuženi Š. B. počinio krivično djelo – Nasilničko ponašanje – iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa ga sud na osnovu istog zakonskog propisa, uz primjenu člana 7., 41. tačka a), 42., 43. i 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i člana 300. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Shodno odredbi člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi je dužan naknaditi troškove krivičnog postupka u iznosu od 212,00 KM (dvijestotinedvanaest konvertibilnih maraka) i platiti sudski paušal u iznosu od 40,00 KM (četrdeset konvertibilnih maraka), u roku od 15 (petnaest) dana, od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona, kod ovog suda, podiglo je optužnicu broj: T03 0 KT 0054405 15 od 13.01.2016.godine, protiv optuženog Š. B., zbog krivičnog djela – Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i protiv optuženog B. B., zbog krivičnog djela – Nasilničko ponašanje – iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH.

Navedenu optužnicu, dana 19.01.2016. godine potvrdio je sudija za prethodno saslušanje ovog suda, nakon čega je dana 25.02.2017. godine i dana 24.03.2016.godine održao ročište za izjašnjenje o krivnji optuženih, gdje se optuženi Š. B. izjasnio da nije

kriv za krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, dok se optuženi B. B. izjasnio da je kriv za krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Sudija za prethodno saslušanje ovog suda je rješenjem broj: 27 0 K 031716 16 Kps od 24.03.2016. godine razdvojio krivični postupak u odnosu na optuženog B. B. i odredio da se protiv istog postupak ima posebno dovršiti pred ovim sudom u predmetu pod novim brojem, u okviru zakazivanja ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivnje.

Glavni pretres, u ovoj krivičnoj stvari, održan je (dana 20.10.2016. godine, 10.01.2017. godine, 16.03.2017. godine, 04.05.2017. godine, 07.06.2017. godine, 05.07.2017. godine, 07.09.2017. godine i 05.10.2017. godine), u prisutnosti kantonalnog tužitelja, optuženog i izabranog branioca optuženog.

Na glavnom pretresu izvedeni su dokazi optužbe i dokazi odbrane.

U toku izvođenja dokaza optužbe, saslušani su svjedoci: D. T., A. S., S. N. i A. M., saslušan vještak medicinske struke prof.dr. Zdenko Cihlarž, izvršeno čitanje iskaza svjedoka P. M. koji je isti dao u toku istrage u prostorijama PS Gračanica dana 28.09.2015. godine iz Zapisnika o saslušanju svjedoka P. M., u skladu sa odredbama člana 288. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, izvršeno prikazivanje video zapisa – snimka nadzorne kamere od 19.11.2014.godine ispred Stanice hitne medicinske pomoći Gračanica, te je izvršen uvid i čitanje materijalnih dokaza, koje je prezentirao i uložio u spis kantonalni tužitelj, i to: Zapisnik o saslušanju svjedoka N. S., sačinjen u prostorijama PU Gračanica, OKP dana 21.11.2014. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka M. A., sačinjen u prostorijama PU Gračanica, OKP dana 26.02.2015.godine, Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka medicinske struke, podoblast sudska medicina, prof. dr. Zdenko Cihlarž od 19.12.2015.godine, Naredba za vještačenje tjelesnih povreda KT TK od 15.12.2015.godine, Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime M. A. od 19.11.2014.godine, Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime N. S. od 19.11.2014.godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. A. od 28.09.2015.godine PU Gračanica, Zapisnik o saslušanju svjedoka T. D. od 28.09.2015.godine PU Gračanica, Naredba Općinskog suda u Gračanici od 18.12.2014. godine broj: 27 0 K 0027684 14 Kpp, Zahtjev za izdavanje naredbe za izuzimanje video zapisa izdat od PU Gračanica, Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-05/8-1-04.3-7080/14 od 21.11.2014.godine, Službena zabilješka PS Gračanica od 19.11.2014.godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Gračanica od 19.12.2014. godine, sa prilogom koverta roze boje u kojoj se nalazi DVD disk PU Gračanica, Izvod iz Kaznene evidencije na ime B. Š. PU Gračanica od 07.04.2015.godine, Popis troškova Kantonalnog tužilaštva na ime B. Š., Rješenje KT TK Tuzla od 17.03.2017. godine o isplati troškova vještaku prof. Zdenku Cihlaržu za iznošenje nalaza i mišljenja na glavnom pretresu pred Općinskim sudom u Gračanici održan dana 16.03.2017.godine.

U toku izvođenja dokaza odbrane, saslušani su svjedoci: E. M. i A. K., optuženi Š. B. je na glavnom pretresu saslušan u svojstvu svjedoka, te je izvršen uvid u materijalne dokaze koje je branilac optuženog prezentirao i uložio u spis i to: Potvrdu o smrti B. O., sin Š., izdata od JZU UKC Tuzla i medicinsku dokumentaciju na ime optuženog Š. B.

Na osnovu člana 290. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine kantonalna tužiteljica je na glavnom pretresu izmijenila činjenični opis optužnice, tako da izmijenjen glasi: „Dana 19.11.2014. godine oko 16,40 sati u G., u ulici ..., ispred zgrade G. JZU Doma zdravlja Gračanica, zajedno sa B. B., iako svjestan da na taj način ugrožava građanski mir, a što je i htio, nakon što su došli svojim

vozilom, kojim su dovezli B. O. koji je bio bolestan, isti su počeli verbalno vrijeđati uposlenike zaštitarske agencije Sheriff security N. S. i M. A., a kada su ovi krenuli prema B. O. zajedno sa ljekarom T. D. u namjeri da mu pruže pomoć, isti su im počeli psovati majku, a nakon što su S. i A. tražili od njih da prestanu sa psovkama, te kada je Š. krenuo prema doktoru D. u namjeri da ga udari, pa kada ga je S. u tome spriječio, ovaj ga je uhvatio za jaknu i udario više puta šakom i glavom u predjelu lica, pri tom mu psujući majku i govoreći mu da će ga sutradan naći i zaklati, dok je B. držeći nož u ruci pokušavao da ubode S. u čemu ga je spriječio A., prema kojem je nastavio zamahivati nožem, pri tom psujući i vrijeđajući ga, na koji način je N. S. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu „uboja“ ili natučenja lica obostrano u jagodičnom predjelu, dakle, B. Š. grubim vrijeđanjem i nasiljem prema drugom ugrozio građanski mir i drugog lako tjelesno ozlijedio, čime je počinio B. Š. krivično djelo – Nasilničko ponašanje – iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 31. KZ FBiH.“

Branilac i optuženi su izjavili da su razumjeli izmijenjeni činjenični opis optužnice i da im nije potrebno dodatno vrijeme za odbranu.

Nakon svestrane i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, kako svakog dokaza zasebno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Nesporno je, u ovoj krivičnoj stvari, da je optuženi Š. B. dana 19.11.2014. godine oko 16,40 sati u G., u ulici, ispred zgrade G. JZU Doma zdravlja Gračanica, zajedno sa B. B., iako svjestan da na taj način ugrožava građanski mir, a što je i htio, nakon što su došli svojim vozilom, kojim su dovezli B. O. koji je bio bolestan, isti su počeli verbalno vrijeđati uposlenike zaštitarske agencije Sheriff security N. S. i M. A., a kada su ovi krenuli prema B. O. zajedno sa ljekarom T. D. u namjeri da mu pruže pomoć, isti su im počeli psovati majku, a nakon što su S. i A. tražili od njih da prestanu sa psovkama, te kada je Š. krenuo prema doktoru D. u namjeri da ga udari, pa kada ga je S. u tome spriječio, ovaj ga je uhvatio za jaknu i udario više puta šakom i glavom u predjelu lica, pri tom mu psujući majku i govoreći mu da će ga sutradan naći i zaklati, dok je B. držeći nož u ruci pokušavao da ubode S. u čemu ga je spriječio A., prema kojem je nastavio zamahivati nožem, pri tom psujući i vrijeđajući ga, na koji način je N. S. zadobio lake tjelesne ozljede u vidu „uboja“ ili natučenja lica obostrano u jagodičnom predjelu.

Činjenično stanje, opisano u izreci presude, sud je utvrdio i odlučne činjenice uzeo dokazanim, kako na osnovu dokaza subjektivne prirode i to: iskaza saslušanih svjedoka S. N., D. T. i A. S., iskaza svjedoka M. P. iz Zapisnika o saslušanju svjedoka P. M. dana 28.09.2015. godine u PU Gračanica, iskaza stalnog sudskog vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža, izvršenog pregleda video zapisa – snimka nadzorne kamere ispred zgrade Službe hitne medicinske pomoći Gračanica na dan 19.11.2014.godine, tako i na osnovu dokaza objektivne prirode i to: Zapisnika o saslušanju svjedoka N. S., sačinjen u prostorijama PU Gračanica, OKP dana 21.11.2014. godine, Zapisnika o saslušanju svjedoka M. A., sačinjen u prostorijama PU Gračanica, OKP dana 26.02.2015.godine, Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke, podoblast sudska medicina, prof. dr. Zdenko Cihlarž od 19.12.2015.godine, Naredba za vještačenje tjelesnih povreda KT TK od 15.12.2015.godine, Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime M. A. od 19.11.2014.godine, Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime N. S. od 19.11.2014.godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. A. od 28.09.2015.godine PU Gračanica, Zapisnik o saslušanju svjedoka T. D. od 28.09.2015.godine PU Gračanica,

Naredba Općinskog suda u Gračanici od 18.12.2014. godine broj: 27 0 K 0027684 14 Kpp, Zahtjev za izdavanje naredbe za izuzimanje video zapisa izdat od PU Gračanica, Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-05/8-1-04.3-7080/14 od 21.11.2014.godine, Službena zabilješka PS Gračanica od 19.11.2014.godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Gračanica od 19.12.2014. godine, sa prilogom koverta roze boje u kojoj se nalazi DVD disk PU Gračanica.

Iz iskaza saslušanog svjedoka D. T. proizilazi da je isti navedenog dana i vremena, kao dežurni ljekar radio u Službi hitne medicinske pomoći pri JZU Dom zdravlja Gračanica, radio u dnevnoj smjeni od 07,00 sati ujutro do 19,00 sati naveče. Dalje navodi da je tog dana negdje između 17,00 i 18,00 sati, neko od medicinara zaprimio poziv, a njemu su prenijeli da je poziv stigao u vezi B. O., da je isti bio u lošem stanju, tražili su da se dođe po njega, a pretpostavlja da je bilo više poziva, jer oni nisu otišli po pacijenta zbog organizacionih problema, pošto su radili samo sa jednim sanitetskim vozilom, koje je u to vrijeme bilo u Tuzli. Svjedok navodi da je, nakon što je primio poziv naložio da se zove pripralni vozač da ode po pacijenta, jer su imali sanitetsko vozilo, ali nije bilo vozača, objasnivši da je organizacija službe bila takva da se po pozivu zove pripralni vozač, u posebno hitnim slučajevima, te je neko od medicinara nazvao vozača, rečeno mu je da dođe, te su oni očekivali da isti to i učini, dok su oni nastavili s radom. Poslije određenog vremena ispred hitne službe čuli su sirenu i izašli su ispred, te je on tada vidio vozilo „Audi“ bijele boje, a nekako u isto vrijeme je došao i pripralni vozač koji se parkirao sa svojim vozilom. Svjedok navodi da su iz vozila „Audi“ izlazili neki ljudi koji su počeli da galame, navodeći da se sjeća da su bili među njima B. B. i optuženi Š. B., te koliko se sjeća da je bila i B. supruga, navodeći da je do tada optuženog Š. B. poznavao iz viđenja, ali mu nije znao ime. Svjedok navodi da je tada zajedno sa dva medicinara i to P. M. i J S. pokušao da izvuče iz vozila „Audi“ bolesnu osobu i da ga stavi na kolica ili nosila kako bi ga unijeli u hitnu. Tad su radnici iz zaštitarske agencije A. i S. pokušali da smire B. B. i optuženog B. Š., kako bi oni mogli završiti svoj posao, jer su B. galamili, vikali, psovali i vrijeđali njih, govoreći kako ne mogu doći na poziv, a imaju toliko vozila parkiranih. Svjedok navodi da je vidio da su se optuženi i njegov brat B. potukli sa dvojicom zaštitara A. i S., vidio je da je B. imao nož ili čakiju, odnosno vidio je oštricu na udaljenosti od četiri metra i tad se vratio u prostorije SHMP, te pozvao policiju. Ovaj svjedok navodi da je u jednom trenutku prema njemu krenuo optuženi Š. B., tako da je imao osjećaj da će ga fizički napasti, ali su ga tada zaštitili zaštitari, tako što su stali ispred optuženog. Svjedok dalje navodi da su dva medicinara uspjeli da izvuku bolesnog B. O. iz vozila, stavili su ga u kolica i uvukli u prostoriju za intervenciju, nakon čega je on pristupio pružanju ljekarske pomoći i sve ostalo što je potrebno, ustanovio da se radi o moždanom udaru, te su O. stavili kateter i odmah ga sa svojim sanitetskim vozilom, uz medicinsku pratnju, uputili na Kliniku za neurologiju u Tuzlu. Svjedok takođe navodi da je optuženi ušao u sobu za intervenciju, iako ga je pokušao zaustaviti vozač hitne M. I., te je optuženi ušao u prostorije, psovao majku, boga i upućivao razne druge psovke svima njima prisutnim u prostoriji za intervenciju.

Iz iskaza svjedokinje A. S. proizilazi da je ista radila kritičnog dana i vremena u Službi hitne medicinske pomoći Gračanica. Svjedokinja navodi da je kritičnog dana zaprimila poziv na telefon broj 124, kojom prilikom joj je saopšteno da je pacijent uznemiren i nervozan, pa mu hitno treba sanitet kod Vatrogasnog doma, a onaj ko je zvao govorio je da mu brat umire. Ona je obavijestila dežurnog ljekara da imaju problem, da čovjek treba hitno sanitet, a znala je da je njihov dežurni vozač u Tuzli sa sanitetom i da se ne zna gdje se isti nalazi, što je saopštila ljekaru i ostatku ekipe. Nakon toga su uslijedila još četiri poziva u nekih petnaestak minuta za istog pacijenta, ona je tom prilikom objasnila o čemu se radi, a potom je putem fiksnog telefona pozvala

dežurnog vozača Č. T. da vidi gdje se tačno nalazi, a pošto je isti rekao da je negdje kod Lukavca, pozvala je pripravnog vozača I. M. koji je rekao da se nalazi na Lendićima i da će odmah doći. Onda su ponovo uslijedili pozivi za istog pacijenta, a ubrzo potom se ispred hitne zaustavilo vozilo bijele boje, na istom su se otvorila sva vrata, a oni su bili u čekaonici, maltene svi pred ulaznim vratima. Čim se vozilo zaustavilo ona je uzela ležeća kolica, a kolega J. je već otvorio vrata od vozila kako bi pomogao pacijentu, koji je ležao, a u međuvremenu se već ogradila buka. Kolege J. i M. zajedno s njom su izvlačili pacijenta sa zadnjeg sjedišta tog vozila kako bi ga stavili na ležeća kolica i uvukli u prostorije SHMP. Dok su ga izvlačili iz vozila ona je vidjela dvije muške osobe i jednu žensku osobu bijele kose, navodeći da su dva zaštitara takođe izašli ispred zgrade SHMP i njima su bile upućene psovke od strane navedene dvije muške osobe. Svjedokinja navodi da su te dvije muške osobe fizički napale na zaštitare, udarali su ih rukama, a onda je vidjela neki bijeli predmet, ističući da se nije mogla posvetiti gledanju tog predmeta, jer je istovremeno obavljala svoj posao, ističući da je najviše čula i zapamtila glas ženske osobe koja je govorila: „Nemoj te molim vas, ubit će te nekog“, histerično je vikala tako da je ona to i upamtila, bilo joj je upečatljivo. Nakon što su oni uveli pacijenta u prostorije hitne službe, za njima su ušle i te dvije muške osobe, te su svima njima prisutnim u sobi za intervencije upućivali psovke, psujući majku i tome sl., a u međuvremenu je došao pripravni vozač I. M., te ih je on smirio i izveo napolje.

U unakrsnom ispitivanju od strane optuženog svjedokinja je na upit optuženog da li je on nekog tukao i da li je imao kod sebe neki predmet, odgovorila da su pomenuta dvojica muškaraca, nakon što su izašli iz vozila, udarali rukama, odnosno pesnicama dvojicu zaštitara, a ne može se tačno izjasniti ko je od njih dvojice imao pomenuti predmet. Na upit optuženog da li su zaštitari nekog tukli ili su se branili, svjedokinja je odgovorila da je ona vidjela kada je jedan zaštitar bio povijen naprijed, presavijen, a drugi zaštitar je stajao pored njega kako bi ga zaštitio od napada, a nije vidjela da su zaštitari bilo koga fizički napali.

Saslušani svjedok S. N., u svom iskazu pred sudom, navodi da je u vrijeme predmetnog događaja bio zaposlen u zaštitarskoj agenciji Sheryff i da je krajem navedene godine obezbjeđivao Službu hitne medicinske pomoći Gračanica. Na upit tužitelja šta se tada desilo, svjedok je odgovorio da je prošlo dosta vremena i da se ne može svega sjetiti. Ističe da se sjeća da je bila druga smjena, da je bio sa kolegom A. M. i sjeća se da je prisutni optuženi sa B. B. i jednom ženskom osobom dovezao se pred hitnu pomoć, odnosno dovezli su pacijenta, navodeći da je tada prvi put vidio optuženog, ali je istakao da je siguran da je upravo optuženi lice koje se dovezlo sa bijelim autom kritične prilike pred hitnu službu. Dalje navodi da su po dolasku navedenog vozila pred hitnu izašli doktor, medicinar i njih dvojica zaštitara, a da je optuženi izašao iz vozila i zajedno sa B. počeo da psuje medicinarima, ali se ne može sjetiti svih psovki. Ističe da su oni pokušali smiriti optuženog i B. kako bi obezbijedili medicinarima da priđu pacijentu, a tada je B. Š. krenuo prema doktoru D. T., pa je on doktora zaštitio tako što ga je stavio iza svojih leđa. Tada je optuženi Š. B. njega uhvatio jednom rukom za prsa za uniformu s prednje strane ispod vrata. Svjedok navodi da je Š. dva puta upozorio da mu pusti uniformu, a onda je dobio udarac zatvorenom šakom u predio lica, navodeći da se ne može sjetiti da li ga je udario Š. ili B. Imajući u vidu da se zbog proteka vremena svjedok nije mogao tačno sjetiti slijeda događaja, tužiteljica je uz dopuštenje suda svjedoku predočila Zapisnik o saslušanju svjedoka sačinjen u prostorijama PU Gračanica Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-05/8-1-04.3-7080/14 od 21.11.2014.godine, te je svjedok potvrdio da su njegovi potpisi na navedenom Zapisniku. Nakon što je tužiteljica svjedoku pročitala dio njegovog iskaza datog u prostoriji PU Gračanica gdje je izjavio: "...a onda mene taj Š. svojim rukama hvata za jaknu u predjelu grudi i opet ga ja jasno i glasno upozoravam da me pusti, što nije htio, tako da sam ga ja rukom odgurnuo. Poslije toga, on brzinom mene pesnicom

jedanput udara u predjelu desnog obraza ispod desnog oka...“, svjedok je potvrdio da je tačno da je tada na Zapisnik to i izjavio i ostaje kod te svoje izjave. Tužiteljica je upitala svjedoka na koga je mislio kada je rekao „Š.“, svjedok je odgovorio da je mislio na gospodina Š. i rukom pokazao optuženog Š. B. U svom iskazu ovaj svjedok navodi da je, nakon što ga je Š. udario pesnicom, pokušao da upotrijebi zahvat poluge u samoodbrani, ali je čuo da je neko povikao „nož“, te je tada vidio kako kolega A. drži B., koji je u desnoj ruci držao leptir čakiju, te je on povikao A. da ga pusti kako ih B. ne bi ozlijedio, te su se A. i on zajedno povukli u zgradu hitne pomoći, a gdje su medicinari i ljekar već zbrinjavali pacijenta. Nakon što su ušli u zgradu hitne pomoći za njima su ušli Š. i B., gdje su nastavili vrijeđati, psovati i prijetiti njemu i A., a svjedok ističe da se sjeća da je neko od njih zaprijetio da će ih zaklati. Nakon što je ovom svjedoku tužiteljica pročitala dio njegovog iskaza datog na Zapisnik u prostorijama PU Gračanica gdje je tada svjedok kazao: „...opet taj Š. i glasno mi opet psuje majku i cijelu policiju, a sve to što sam izvršio poziv policije. U toj psovci je u više navrata meni prijetio kako će me sutradan naći i zaklati i tada dolaze policajci, kada se Š. okreće i njima takođe psuje majku, boga, cijeli MUP i komandira“, svjedok je potvrdio da je tada tako izjavio i da ostaje kod te svoje izjave date u policiji. Kako se svjedok nije mogao sjetiti da li je tog dana zadobio još neki udarac, tužiteljica mu je pročitala dio njegovog iskaza iz istrage gdje je rekao: „...kada iznenada na mene napada taj njegov prijatelj – rođak, a vozač tog „Audia“ po imenu B. B., u čemu ga pokušava spriječiti kolega A. i preko A. i Š. na mene skače taj B. i upotrebom svoje glave me jedanput udara u predjelu lijevog obraza“, nakon čega je svjedok istakao da je tada tako izjavio i da ostaje kod takvog iskaza datog u policiji. Izjašnjavajući se o povredama koje je tada zadobio svjedok je rekao da se sjeća da je imao povredu ispod desnog i lijevog oka u vidu otekline i modrice, ali da ne postavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete, dok se pridružuje krivičnom gonjenju optuženog.

U toku unakrsnog ispitivanja od strane optuženog svjedok je potvrdio da je siguran da ga je optuženi udario, a na pitanje optuženog da li ih je on molio da pomognu njegovom bratu, jer je u kritičnom stanju, a da je svjedok na to rekao: „Tiše“, te da se smijao, svjedok je odgovorio da to nije tačno, jer su oni izašli ispred hitne baš s namjerom da pomognu, čim su čuli sirenu vozila istrčali su napolje s namjerom da pomognu pacijentu o čemu ima i snimak video nadzora.

Nakon saslušanja svjedoka S. N. sud je prihvatio kao dokaz Zapisnik o saslušanju svjedoka S. N. sačinjen u prostorijama PU Gračanica Odjeljenje kriminalističke policije od 21.11.2014.godine u onom dijelu u kojem je taj Zapisnik korišten prilikom saslušanja svjedoka na glavnom pretresu.

Saslušani svjedok A. M. na glavnom pretresu navodi da se ne sjeća tačno datuma i vremena kritičnog događaja, ali se sjeća da se desilo pred mrak. Sjeća se da je optuženi pozivao hitnu, tražio sanitet, ali saniteta nije bilo i oni su dovezli svojim vlastitim autom tog bolesnog čovjeka. Navodi da su optuženi i još jedan čovjek dovezli bolesnika, a kada su došli prvo je nastala galama, svađa oko saniteta, te dolazi do pokušaja tuče između njegovog kolege S. N. i optuženog. Svjedok navodi da su doktor i medicinski radnici uspjeli da izvuku bolesnog čovjeka iz auta i da je isti i prevezen sanitetom u UKC Tuzla, nakon što mu je pružena prva pomoć. Ovaj svjedok navodi da tokom svih tih dešavanja B. B. pokušao nožem napasti na kolegu S. N. i to preko njega, a u tom trenutku je stigla policija i sve se prekinulo. Ovaj svjedok navodi da je prvo optuženi psovao, a potom napao rukom – šakom S. N. tako da je na taj način došlo do fizičkog sukoba između njih dvojice. Uz dopuštenje suda tužiteljica je predočila svjedoku Zapisnik o njegovom saslušanju u toku istrage sačinjen u PU Gračanica dana 26.02.2015.godine, te je isti potvrdio da su potpisi na tom Zapisniku njegovi, a takođe je potvrdio da je tačno ono što je izjavio u prostorijama PU Gračanica na Zapisnik, kada mu je tužiteljica pročitala dio iskaza koji glasi: „Kada su istrčali iz tog vozila oni su

onako u grupi se sukobili sa doktorom D. i medicinarima na ulaznim vratima, jer je radno medicinsko osoblje skupa sa ljekarom pošlo u pravcu vozila kako bi pružili pomoć tom njihovom pacijentu, ali nisu mogli od B. koji su skupa fizički napali na ljekara“, te je svjedok ostao kod tog svog iskaza. U toku unakrsnog ispitivanja ovog svjedoka od strane branioca optuženog, svjedok je potvrdio da je njegovog kolegu kritične prilike šakom udario i B. i to preko optuženog, a nakon što je branilac pročitao dio iskaza ovog svjedoka datog u toku istrage gdje je naveo: „Preko mene je takođe B. B. dva – tri puta pesnicama i glavom u predjelu lica uspio udariti N.“, svjedok je odgovorio da je tačno to što je tada rekao. Nakon saslušanja svjedoka A. M. sud je prihvatio kao dokaz Zapisnik o saslušanju svjedoka sačinjen u prostorijama PU Gračanica Odjeljenje kriminalističke policije dana 26.02.2015. godine, u onom dijelu u kojem je taj Zapisnik korišten prilikom saslušanja svjedoka na glavnom pretresu.

Sud je nedvojbeno utvrdio da je na zakonit način pribavljen i privremeno oduzet jedan CD sa video zapisom nadzorne kamere postavljen na zgradi SHMP, JZU Dom zdravlja Gračanica od 19.11.2014.godine, jer je na osnovu podnesenog zahtjeva za izdavanje naredbe za izuzimanje video zapisa od strane ovlaštenih službenih lica PU Gračanica, Odjeljenje kriminalističke policije od 21.11.2014.godine, sudija za prethodni postupak Općinskog suda u Gračanici izdao naredbu broj: 27 0 K 0027684 14 Kpp od 18.12.2014.godine, za privremeno oduzimanje predmeta – izuzimanje i dostavljanje video zapisa nadzornih sigurnosnih kamera JZU Dom zdravlja Gračanica, koje su locirane u prostorijama hitne pomoći Gračanica u Gračanici za dan 19.11.2014.godine u vremenu od 16,20 do 17,30 sati. Na osnovu Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta koja je izdata od strane ovlaštene službene osobe PU Gračanica, Odjeljenje kriminalističke policije pod brojem: 08-05/8-1-77/14 od 19.12.2014.godine, sud je utvrdio da je na osnovu naprijed navedene naredbe Općinskog suda u Gračanici od M. S. iz G.e privremeno oduzet predmet i to: jedan CD sa video zapisom od 19.11.2014.godine, prostorija SHMP Gračanica (resa) DVD-R od 17,44 do 19,12 sati, a koji predmet je pronađen u SHMP Gračanica JZU Dom zdravlja Gračanica, o čemu je upoznat i tužitelj Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla.

Sud je pregledavanjem snimka video nadzorne kamere postavljene na zgradu SHMP Gračanica, nedvojbeno utvrdio da je dana 19.11.2014.godine kamerom broj 6 snimljen predmetni događaj. Na video snimku se vidi prostor ispred zgrade SHMP Gračanica, vidi se da je već pao mrak, ali je prostor dobro osvijetljen uličnom rasvjetom i osvijetljenjem postavljenim na samoj zgradi i svjetlom koje dopire iz zgrade, na kojoj su otvorena ulazna vrata. Na video snimku u gornjem lijevom uglu upisan je datum 19.11.2014. godine, vrijeme početka snimka je 17:44:58 sati, dok je u donjem desnom uglu na video snimku upisano „Camera 06“. Sudija je pregledavanjem video snimka utvrdio da je u 17,52 sati snimljen dolazak optuženog Š. B. i osuđenog B. B. pred zgradu SHMP Gračanica sa putničkim motornim vozilom bijele boje, koje se parkiralo poprečno neposredno ispred ulaza u zgradu SHMP Gračanica. Iz vozila je sa mjesta vozača izašla ženska osoba duge plave kose, a optuženi Š. B. izašao sa zadnjeg sjedišta s lijeve strane iza vozača i odmah sa raširenim rukama, očigledno nešto govorio, ušao u prostorije zgrade SHMP, dok je B. B. izašao iz vozila sa zadnjeg sjedišta iza suvozača. Iz zgrade SHMP su odmah izašli medicinari, a potom su ispred ulaza u prostorije SHMP izašla i dva zaštitara u tamnim uniformama. Tri medicinska radnika su izašla i došla do navedenog vozila sa pokretnim nosilima, te prišli do zadnjih desnih vrata vozila (iza suvozača), dok su optuženi B. Š. i B. B. hodali okolo, a B. Š. je cijelo vrijeme očigledno nešto govorio, podizao, širio ruke, a potom su medicinari sami iznijeli bolesnu mušku osobu, stavili na pokretna nosila i odvezli u zgradu SHMP. Dok su to medicinski radnici obavljali optuženi Š. B., koji je bio obučen u tamnu odjeću, je cijelo vrijeme hodao sa raširenim rukama, vidi se da nešto govori, a u jednom momentu optuženi je sa raširenim

rukama ubrzanim hodom krenuo prema ulazu u prostorije SHMP Grčanica, gdje se na ulaznim vratima nalazio ljekar, a tada je ispred Š. stao zaštitar, nakon čega je optuženi Š. fizički nasrnuo na tog zaštitara, te razmahujući rukama udario zaštitara u predjelu glave, dok je drugi zaštitar pokušavao da ga spriječi u tome, ali se tada umiješao i B. B., osoba u bijeloj majici, koji je takođe nasrtao na zaštitara, dok je optuženi B. držeći zaštitara rukama za uniformu u predjelu prsa, istog gurao i povremeno zamahivao i rukama udario zaštitara po glavi, da bi preko drugog zaštitara B. zamahnuo lijevom rukom i zakačio zaštitara, kojeg je držao optuženi Š., u predjelu glave s bočne desne strane, ali je B. odgurao drugi zaštitar, da bi tada optuženi Š. prvog zaštitara povukao prema sebi i brzo dva puta zamahnuo glavom i udario zaštitara glavom u predjelu lica, jednom ga udario glavom u desnu dio lica, a potom i u lijevi dio lica, oba puta s prednje strane i to u predjelu jagodičnih kostiju, te ga držeći za uniformu u predjelu grudi i dalje naguravao. Sve se to dešavalo neposredno ispred ulaza u prostorije hitne pomoći, tako da su medicinari vozeći bolesnika na pokretnim nosilima otežano prošli kroz ulaz u prostorije hitne pomoći. U jednom momentu do Š. i B. koji su se i dalje nagurali sa zaštitarima, a B. tom prilikom u ruci imao nekakav predmet koji liči na nož, prišao je čovjek u civilnom odijelu koji ih je razdvojio, a nakon što su se razdvojili, zaštitar kojeg je Š. prethodno napao, krenuo je prema vozilima koja su parkirana ispred zgrade SHMP, a za njim je krenuo i Š., te ga jedanput odgurnuo u predio lijeve strane leđa, bliže ramenu, a dok se zaštitar udaljavao od njega Š. je i dalje išao za njim, a potom je prvo B. ušao u prostorije SHMP, a za njim ušao i Š. B. Za vrijeme odigravanja opisanog događaja, na licu mjesta se, ni u jednom trenutku, nisu pojavili svjedoci odbrane E. M. i A. K. Sve vrijeme je bio prisutan jedan čovjek, koji se na video snimku vidi i ranije, prije dolaska optuženog Š. sa vozilom, a i poslije se taj čovjek pojavljuje, koji je očigledno nekog čekao, a jedna ženska osoba je izašla na momenat iz SHMP Gračanica, nešto tom čovjeku rekla, te je on pomjerio svoje vozilo dalje od ulaza u hitnu i nastavio čekati.

S obzirom da se vrijeme koje pokazuje video snimak nadzorne kamere ne poklapa sa vremenom izvršenja krivičnog djela koje je navedeno u činjeničnom opisu optužnice, sud je zaključio da vrijeme nadzorne kamere nije podešeno sa stvarnim vremenom, odnosno ne pokazuje stvarno vrijeme događaja koji se snima, a što je sud nedvojbeno utvrdio na osnovu podataka sadržanih u Službenoj zabilješci sačinjenoj od strane službenika policije Policijske stanice Gračanica, u kojoj stoji podatak da se dana 19.11.2014. godine u 16,55 sati, putem telefona sa broja ..., dežurnoj službi Policijske stanice Gračanica obratio NN muški glas, te isti obavijestio da je upravo u prostorijama SHMP Gračanica od strane B. Š. i B. B. prvobitno verbalno napadnut dežurni doktor T. D. i dežurno medicinsko osoblje, u što se umiješao dežurni zaštitar N. S. kojeg su i fizički napali B. i Š. U navedenoj službenoj zabilješci takođe je unesen podatak da su službenici policije nakon obavljenih razgovora sa učesnicima događaja i to sa dežurnim doktorom T. D., dežurnim medicinarom P. M. i dežurnom medicinskom sestrom S. A., došli do saznanja da je dana 19.11.2014.godine oko 16,40 sati na dežurni broj SHMP Gračanica zaprimljen poziv da se sa sanitetskim vozilom dođe po pacijenta B. O., da bi oko 16,53 sati brzom vožnjom pred ulazni dio SHMP Gračanica došlo vozilo bijele boje, sa uključena sva četiri pokazivača pravca, iz kojeg su nakon zaustavljanja izašli B. B. i B. Š. I iz iskaza svjedoka M. P. datog na Zapisnik o saslušanju svjedoka u PU Gračanica dana 28.09.2015.godine, iz iskaza svjedoka A. S. datog u toku istrage na Zapisnik o saslušanju ovog svjedoka u PU Gračanica dana 28.09.2015.godine, kao i iz iskaza svjedoka D. T. datog na Zapisnik o saslušanju svjedoka u PU Gračanica dana 28.09.2015.godine, proizilazi da se predmetni događaj odigrao oko 17,00 sati. Osim toga, i iz iskaza svjedoka N. S. i A. M. datih u toku istrage na Zapisnik o saslušanju tih svjedoka u PU Gračanica dana 21.11.2014. godine i 26.02.2015.godine, proizilazi da se predmetni događaj dana 19.11.2014.godine odigrao oko 16,50 sati.

Da utvrđene povrede kod oštećenog S. N. imaju karakter lake tjelesne ozljede, sud je utvrdio na osnovu iskaza saslušanog vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža na glavnom pretresu i njegovog pisanog nalaza i mišljenja od 19.12.2015. godine koji je prihvaćen kao dokaz na osnovu člana 285. stav 5. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, jer je vještak svjedočio na glavnom pretresu.

Na osnovu iskaza stalnog sudskog vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža i njegovog pisanog nalaza i mišljenja od 19.12.2015. godine, sud je utvrdio da je oštećeni S. N. kritične prilike zadobio tjelesne povrede – uboj ili natučenje lica obostrano u jagodičnom predjelu, a vještak na glavnom pretresu i u svom pisanom nalazu i mišljenju navodi da ove povrede pojedinačno ili skupno, bez posebnog obrazlaganja, nose obilježja lake tjelesne ozljede, a nastale su najmanje dvokratnim djelovanjem tupo-tvrde mehaničke sile, odnosno aktivno zamahnutog tupo-tvrđog mehaničkog oruđa, a pri čemu zamah i udar i šake ili pesnice, ali isto tako i nekog tupo-tvrđog dijela zamahnute glave treće osobe, predstavljaju podobna sredstva, odnosno načine za nanošenje ovih ozljeda, a u položaju kada bi se povrijeđeni povrediocu nalazio okrenut sučelice ili pak pod nekim manjim otklonom od tog položaja, a gledano u prostoru, najvjerovatnije, obojica u stojećem položaju. Vještak je naveo da je postupio po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 15.12.2015. godine, te obavio vještačenje i u pismenoj formi dao svoj nalaz i mišljenje o vrsti, težini i mehanizmu povređivanja M. A. i N. S. iz događaja od 19.11.2014. godine. Za vještačenje povređivanja N. S. poslužio se nalazom Službe hitne medicinske pomoći JZU Dom zdravlja u Gračanici od 19.11.2014. godine, koji je glasio na ime N. S. Za vještačenje povređivanja M. A. poslužio mu je nalaz Službe hitne medicinske pomoći JZU Dom zdravlja u Gračanici od 19.11.2014. godine, koji je glasio na ime M. A., a u kome se navodi da je imenovani pri pregledu negirao povrede, a fizikalni nalaz po sistemima je bio uredan, a jedino je navedena dijagnoza akutne reakcije na stres. Vještak navodi da se na osnovu medicinske dokumentacije koja je glasila na ime M. A. može zaključiti da nisu registrovane objektivno utvrđene i sudsko-medicinski prihvatljive bilo kakve povrede.

Vještak se u svom iskazu na glavnom pretresu izjasnio da u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja kojeg je dao u pismenoj formi dana 19.12.2015. godine.

U toku unakrsnog ispitivanja vještaka od strane optuženog, na upit optuženog da li su povrede kod N. S. mogle nastati od udarca tijela od zid, vještak je odgovorio da nisu mogle objasnivši da se radi o povredama u jagodičnom predjelu i jedne i druge strane lica, a kako se između njih nalazi istureni dio lica, tj. nos, tako da nema logike da u jednom takvom aktu nastane navedeno povređivanje, a da pri tome ne dođe do povređivanja nosa. Vještak je takođe u unakrsnom ispitivanju objasnio da se radi o povredama jagodičnog predjela, da je to ispod očiju, a nije sa strane, te da je oštećeni zadobio povrede baš u predjelu obje jagodice lica, a ne sa strane.

Nalaz i mišljenje vještaka sudsko-medicinske struke sud je prihvatio u cjelosti, jer je dat na najbolji mogući način i u skladu sa vještinom i pravilima struke, logičan je jasan i u dovoljnoj mjeri obrazložen, a temelji se i na objektivnim dokazima – medicinskoj dokumentaciji, izdatoj na ime oštećenog S. N. (Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime N. S. od 19.11.2014. godine).

Da postoji uzročno-posljedična veza između aktivne realne djelatnosti optuženog Š. B. i nastalih lakih tjelesnih ozljeda kod oštećenog S. N., sud je stekao uvjerenje na osnovu video zapisa – snimka nadzorne kamere koja je postavljena na zgradi SHMP Gračanica, pregledom kojeg je sudija neposredno uočio da je optuženi Š. B. fizički djelovao prema oštećenom S. N., na način da je istog uhvatio za jaknu i udario

više puta šakom i glavom u predjelu lica, a potom i na osnovu iskaza oštećenog N. S., te i iskaza svjedoka D. T., A. S. i A. M., dovodeći ih u međusobnu vezu, kao i u vezu sa iskazom vještaka medicinske struke koji je u toku direktnog i unakrsnog ispitivanja na glavnom pretresu potvrdio da su povrede, koje je zadobio oštećeni S. N. mogle nastati zamahom i udarom i šake ili pesnice, ali isto tako i nekog tupo-tvrdog dijela zamahnute glave treće osobe, koji predstavljaju podobna sredstva, odnosno načine za nanošenje ovih ozljeda, koje nikako nisu mogle nastati, kako je optuženi htio da predstavi, udarcem tijela oštećenog od zid.

Sud je povjerovao iskazima saslušanih svjedoka D. T., A. S., A. M. i oštećenog S. N., jer su njihovi iskazi dati na osnovu njihovih neposrednih čulnih opažanja o onome o čemu se izjašnjavaju, u pogledu odlučnih činjenica njihovi iskazi su međusobno saglasni, potvrđeni ostalim izvedenim dokazima optužbe, a naročito video zapisom - snimkom nadzorne kamere, te potkrijepljeni i iskazom vještaka medicinske struke i njegovim pisanim nalazom i mišljenjem, tako da iskazi saslušanih svjedoka u međusobnoj vezi sa ostalim izvedenim dokazima optužbe, čine jednu logičnu cjelinu.

Na osnovu člana 288. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, sud je iskaz svjedoka M. P., dat u toku istrage na Zapisnik sačinjen u službenim prostorijama Policijske uprave Gračanica dana 28.09.2015.godine, na prijedlog kantonalnog tužitelja, pročitao i prihvatio kao dokaz, ocijenivši da je dolazak ovog svjedoka pred sud značajno otežan, odnosno nije bilo moguće obezbijediti njegovo prisustvo na glavnom pretresu, jer je isti odselio sa porodicom u Republiku Njemačku gdje živi i radi. U toku postupka sud je više puta upućivao pozive ovom svjedoku na njegovu adresu navedenu u optužnici, ali su se poštanske pošiljke sa pozivima, upućene na datu adresu, vraćale sa izvještajem dostavljača pošte da je „primalac otputovao - odselio sa porodicom u Njemačku“. Sud je uputio i dopis PU Gračanica, PS Gračanica od 07.06.2017. godine, kojim je tražio provjeru adrese za svjedoka M. P., zahtijevajući da službenici policije provjere na terenu kod članova porodice M. P. da li se imenovani nalazi na privremenom radu u Njemačkoj ili je na neodređeno vrijeme odselio u Njemačku, te da li se očekuje njegov skori povratak na adresu prebivališta u Gračanicu, na što je PU Gračanica, PS Gračanica svojim aktom od 21.06.2017. godine dostavila sudu obavijest da su na terenu izvršili provjere, te sa majkom P. M. obavili razgovor na okolini M boravka u Republici Njemačkoj, koja je tom prilikom izjavila da isti neće dolaziti u BiH u 2017. godini, iz razloga što mu se prije tri mjeseca porodila supruga, a ista je takođe izjavila da M. radi u R. Njemačkoj kao medicinar i da ima vizu u trajanju od 5 godina.

Sud je cijenio iskaz svjedoka M. P. dat u toku istrage kao dokaz, zajedno sa ostalim neposredno izvedenim dokazima na glavnom pretresu, ali nije zasnovao sudsku odluku isključivo na iskazu ovog svjedoka.

Iz iskaza svjedoka M. P. proizilazi da se dana 19.11.2014. godine oko 17,00 sati nalazio na poslovima dežurnog medicinskog radnika u SHMP Gračanica uz prisustvo kolegice A. S. i doktora D. T. kada je dva-tri puta na službeni telefon 124 bilo poziva od strane B. i tom prilikom A. je iste upoznala da se sanitetsko vozilo već nalazi u Tuzli sa pacijentom, te je iste upoznala da će po usmenoj naredbi ona pozvati pripravnog vozača I. M., što je i urađeno. Međutim, do M. dolaska, na isti telefon bilo je još dva-tri poziva i u tim pozivima već je bilo prijetnje i psovke. U prostorije SHMP Gračanica dolazi vozač M. i pred vrata hitne pomoći privatnim vozilom većom brzinom dolaze B., gdje su dočekani od strane ljekara i nas medicinara kako bi preuzeli B. O., koji je imao moždani udar. U samom preuzimanju pacijenta, svjedok navodi da su imali ometanja i prijetnje od B. Š. i B., tako da se doktor T. povlači u intervetnu prostoriju, dok njih dvoje preuzimaju O., te se nad istim vrši medicinski pregled, snimanje i davanje infuzije, kako bi ga što prije njihovo sanitetsko vozilo odvezlo u UKC Tuzla, što je u

vrlo kratkom vremenu odrađeno. Svjedok dalje navodi, da su cijelo vrijeme oni ometani i napadani, gdje je bilo i psovke njima, radnicima obezbjeđenja, kao i policajcima koji su došli po pozivu. Svjedok je u svom iskazu naveo da ovaj događaj i napad mogu dobro da opišu dva radnika obezbjeđenja koji su se cijelo vrijeme nalazili ispred njih, kako bi ih zaštitili od tih B.. Svjedok navodi da je tačno da su B. u napadu na obezbjeđenje upotrijebili jedan nož ili čakiju većeg izgleda, a koji su po dolasku policije odbacili, odnosno dali onoj ženskoj koja je odvezla vozilo sa lica mjesta. Svjedok je u svom iskazu takođe naveo da u ovom događaju nije zadobio povrede, ali je pretrpio psihički stres koji ima posljedice u njegovom daljem radu. Istakao je da se ne pridružuje krivičnom gonjenju i ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev za naknadu štete.

Sud je odbranu optuženog ocijenio neosnovanom i neprihvatljivom, jer odbrana ničim nije pobila istinitost i vjerodostojnost izvedenih dokaza optužbe na osnovu kojih je sud stekao uvjerenje da je optuženi počinio konkretno krivično djelo, tako da je po ocjeni suda odbrana optuženog isključivo usmjerena i sračunata na izbjegavanje odgovornosti za počinjeno krivično djelo.

Po ocjeni suda, navodi iskaza saslušanih svjedoka odbrane E. M. i A. K., kao i iskaz optuženog Š. B., koji je saslušan u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu, su potpuno neprihvatljivi, jer su u suprotnosti sa izvedenim dokazima optužbe, a i međusobno su protivrječni.

Naime, svjedoci odbrane E. M. i A. K. nisu saglasni u svojim iskazima, a pored toga očigledno nemaju potpunih i neposrednih saznanja o predmetnom događaju, jer po navodima ovih svjedoka, isti su zatekli „nekakvu gužvu“ pred zgradom hitne pomoći. Naime, svjedok E. M. navodi da je kritičnog dana krenuo na hitnu, jer su ga boljela leđa, te ističe da je pred zgradom hitne pomoći zatekao nekakvu gužvu, navodi da je vidio Š., da je vidio i čuo da se Š. svađa sa radnikom obezbjeđenja, te da je on naišao u momentu kada je radnik obezbjeđenja uhvatio Š. za ruku, da je vidio kako su se njih dvojica malo „potiskali, porječkali“, a onda svi ušli u hitnu, a kada je to vidio okrenuo se i otišao kući, navodeći da nije naišao na početak tog događaja već je to sve bilo pri kraju. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka odbrane E. M., jer se na video zapisu – snimku nadzorne kamere jasno vidi da ovaj svjedok nije uopšte bio prisutan na licu mjesta događaja.

Ni iskaz svjedoka A. K. sud nije prihvatio istinitim i vjerodostojnim, jer se takođe na video zapisu – snimku nadzorne kamere jasno vidi da ovaj svjedok nije uopšte bio prisutan na licu mjesta događaja, iako isti tvrdi da je u to vrijeme bio na tom mjestu, navodeći da je bio sa drugom E. M., kojeg je navodno zabolio zub, pa su zajedno otišli do hitne, koji navodi su opet u suprotnosti i sa iskazom svjedoka E. M. koji kaže da su ga boljela leđa i da je došao sam pred hitnu, na završetku događaja. Iz naprijed navedenih razloga potpuno su neprihvatljivi i očigledno neistiniti navodi iskaza svjedoka A. K., koji navodi da je vidio da je došlo auto sa upaljena sva četiri žmigavca, te da je vidio da su dovezli tim autom O. B., da je vidio kad su iz vozila izašli O. sin B. B. i Š. B., da su Š. i B. iznijeli iz vozila O. i stali pred ulaz hitne, da je Š. pitao ima li dežurnog tu, da li neko radi. Zaštitari su izašli i odjednom je počela galama, nastala je gužva. Vidio je da je jedan od zaštitara Š. uvrnuo ruku, a B. je imao mali nožić - čakijicu, krenuo je čakijom prema zaštitarima i oni su se razbježali, a i on je otišao odatle, tako da ne zna šta se dalje dešavalo, te da nije vidio da j Š. bilo koga napadao, jer je samo tražio dežurnog, jer mu je brat O. doživio udar, usta mu se okrenula, a onda je nastala gužva i da nije znao ko se s kim čapa, samo je vidio kako je jedan od zaštitara Š. uvrnuo ruku i da je vidio da Š. nikog nije udario, te da je optuženi bio bos i u nekakvoj majici, što je takođe u suprotnosti sa video zapisom-snimkom nadzorne kamere.

Optuženi je u svom iskazu pred sudom, u svojstvu svjedoka, potvrdio da je kritične prilike došao sa autom bijele boje pred zgradu SHMP Gračanica, a da su sa njim bili B. B., B. S. i B. O., navodeći da su više puta zvali hitnu da dođe po njegovog brata O. koji je imao moždani udar, da su mu obećali da će doći, ali nisu došli, zbog čega su oni morali doći do hitne sa svojim autom. Optuženi je takođe potvrdio da je po izlasku iz vozila već bilo osoblje napolju i uzeli su kolica i zajedno sa njim su pokušali da iznesu brata i stave na kolica kako bi mu pružili prvu pomoć. Potvrdio je da je on galamio, ali je istakao da nije ni na kog direktno galamio, nego je pitao kakva je to hitna, koja ima četiri vozila, a da nisu htjeli ni jedno poslati, tvrdio je da nije nikog vrijeđao, niti je imao namjeru da ikoga vrijeđa. Optuženi je u svom iskazu istakao da je kritične prilike došlo do fizičkog kontakta između njega i zaštitara, ali tvrdi da je tu bilo naguravanja s jedne i s druge strane, odnosno između njega i jednog zaštitara, koje je trajalo oko pola minute do jedne minute. Ističe da njemu učinilo da se ovaj zaštitar malo podsmijavao i u tom trenutku je došlo do kontakta između njega i zaštitara. Optuženi tvrdi da on tom zaštitaru nije nanio ozljede koje mu se stavljaju na teret, ističu da to i na snimku, tvrdi da nije upotrijebio ni jednom pesnicu, ali priznaje da je jedino mahinalno glavom krenuo prema njemu i u predjelu vrata ga udario glavom, pošto mu je ovaj stiskao prst, pa je na taj način htio da ga zaštitar pusti. Takođe optuženi ističe da nije imao namjeru napasti doktora T., niti je on bio vani, nego je bilo drugo osoblje, te tvrdi da uopšte nije ni krenuo prema doktoru T. Što se tiče njegovog ponašanja u unutrašnjosti hitne navodi da je samo govorio kakva je ovo bolnica da nije htjela poslati hitnu, a da pri tome nikome nije upućivao psovke, uvrede ili prijetnje, niti je bilo kakvog fizičkog napada. Istakao je da mu je veoma žao zbog sukoba sa osobljem i zaštitarom, ističući da je bio u panici zbog brata, jer je 8 mjeseci prije toga izgubio starosti 21 godina, tako da je u jednom trenutku bio van kontrole, odnosno bio van sebe. Navodi da su mu tada u hitnoj dali neku tabletu za smirenje i kad se smirio, izvinio se zaštitaru, a i ovaj se njemu izvinio. Optuženi je u toku direktnog i unakrsnog ispitivanja potvrdio da prije ovog događaja nije poznavao ni N. S., ni M. A., niti je s njima pričao prilikom pozivanja hitne, navodeći da je putem telefona pričao sa ženskom osobom.

Navodi iskaza optuženog su, po ocjeni suda, neprihvatljivi u onom dijelu u kojem su u suprotnosti sa iskazima saslušanih svjedoka optužbe i sa video zapisom – snimkom nadzorne kamere.

Sud cijeni da je logično i očekivano što je optuženi bio uznemiren zbog zdravstvenog stanja u kojem se njegov brat kritične prilike nalazio, ali smatra da to nije bio razlog, ni opravdanje za ponašanje i postupke optuženog opisane u izreci ove presude, koje je ispoljio, kako prema medicinskom osoblju, tako i prema radnicima obezbjeđenja – zaštitarima, a ne može se takvo njegovo ponašanje opravdati ni time što je istinita činjenica smrti sina optuženog O. B., koji je prema podacima iz Potvrde o smrti izdate od JZU UKC Tuzla preminuo dana 07.11.2012.godine, od kojeg datuma je do predmetnog događaja prošlo dvije godine.

U svjetlu utvrđenih činjenica i navedenih okolnosti, sud je u potpunosti stekao uvjerenje da je optuženi, upravo u vrijeme, mjestu, na način i pod okolnostima opisanim u izreci presude, počinio krivično djelo – Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Sud cijeni da ne postoje okolnosti koje bi predstavljale zakonski osnov za isključenje postojanja krivice optuženog za učinjeno krivično djelo, radi čega je ga je valjalo oglasiti krivim i odmjeriti mu adekvatnu krivično-pravnu sankciju.

Cijeneci psihički odnos optuženog prema učinjenom krivičnom djelu, sud je zaključio da je optuženi bio svjestan da na način opisan u izreci presude grubo vrijeđa,

naročito drsko se ponaša i čini nasilje prema drugome i da na taj način ugrožava građanski mir, a što je i htio, te je vršenjem nasilja od strane optuženog prema drugom došlo do lakog tjelesnog ozljeđivanja jedne osobe, tako da je po ocjeni suda, optuženi u konkretnom slučaju postupao sa umišljajem.

Prilikom odmjeravanja krivične sankcije prema optuženom, za konkretno krivično djelo, sud je cijenio sve okolnosti koje utiču na izbor vrste i visine krivične sankcije, u skladu sa odredbama člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti).

Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, sud je cijenio njegove lične prilike, odnosno njegovo zdravstveno stanje, koje proizilazi iz specijalističkog nalaza JZU UKC Tuzla, Klinika za psihijatriju na ime optuženog B. Š. od 05.09.2017.godine, sa dijagnozom F43-reakcija na teški stres i poremećaj prilagođavanja, njegove porodične prilike (oženjen, otac jednog djeteta), protek vremena od izvršenja predmetnog krivičnog djela, pobude za izvršenje krivičnog djela (bolest brata), kao i njegovo držanje nakon počinjenog krivičnog djela pred ovim sudom, gdje se izjasnio da mu je žao što se ovaj događaj desio i da se navodno izvinio radniku obezbjeđenja – zaštitaru sa kojim se sukobio, dok je kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog sud cijenio težinu učinjenog krivičnog djela, s obzirom na jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, imajući u vidu okolnosti pod kojima je došlo do izvršenja krivičnog djela, budući da je optuženi bez ikakvog razloga i povoda od strane radnika obezbjeđenja – zaštitara istog verbalno i fizički napao na njegovom radnom mjestu, kao i da je zaštitarima, ljekaru i medicinskom osoblju upućivao grube psovke, uvrede i prijetnje, na koji način se naročito drsko i bezobzirno ponašao prema istim i to u momentima kada su medicinsko osoblje i ljekar njegovom bratu pružali hitnu medicinsku i ljekarsku pomoć, kojom prilikom je čak svojim postupcima i ponašanjem i ometao medicinsko osoblje i ljekara u njihovom radu. Pored naprijed navedenog sud je kao otežavajuću okolnost cijenio i raniji život optuženog, odnosno njegovu dosadašnju osuđivanost za razna krivična djela, pa i za krivična djela sa elementima nasilja.

Imajući u vidu olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, sud je optuženog osudio na kaznu zatvora u navedenom trajanju, u uvjerenju da se izrečenom kaznom zatvora na optuženog može djelovati da ubuduće ne čini ista, istovrsna ili druga krivična djela. Sud cijeni da je zatvorska kazna u navedenom trajanju u srazmjeri sa težinom učinjenog krivičnog djela i stepenom krivice optuženog, a dovoljna i neophodno potrebna za ostvarivanje, kako opće tako i posebne svrhe krivičnopравниh sankcija i svrhe kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ F BiH, odnosno da će zatvorska kazna u utvrđenom trajanju uticati na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela, kao i poticati njegovo prevaspitavanje, izraziti društvenu osudu učinjenih krivičnih djela, zaštitu društva od činjenja krivičnih djela preventivnim uticajem na druge da poštuju pravni sistem i ne počine krivična djela, kao i zaštita i satisfakcija žrtve krivičnog djela.

Kako je optuženi oglašen krivim, to je sud na osnovu odredbe člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odredio da je optuženi dužan naknaditi troškove krivičnog postupka u iznosu od 212,00 KM, koji se odnose na troškove vještaka medicinske struke koji su nastali u toku istrage i na glavnom pretresu, kao i putne troškove jednog svjedoka i platiti sudski paušal u iznosu od 40,00 KM, koji je odmjeran srazmjerno složenosti i trajanju krivičnog postupka.

Budući da su se oštećeni izjasnili da ne traže naknadu štete, to izreka ove presude i ne sadrži odluku o imovinsko-pravnom zahtjevu.

Zapisničar
Seida Čamdžić

S u d i j a
Selma Brkić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba vijeću apelacionog odjeljenja Kantonalnog suda u Tuzli, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema otpravka presude.